

Brief aan Francois Haverschmidt van 28 januari 1873

Universiteitsbibliotheek Leiden LTK 1818 11 > 033-35

Mijn waarde Haverschmidt,

Dat was recht aanrdig van u om mij eens te schrijven en uw - helaas gesloopt - ouderlijk huis toe te zenden. Maar dat laatste is onjuist. Uw talent heeft het keurig weer opgebouwd en, een kerel die 't nu weer oneigent! – Wat zijn wij dichters – als ik 't heel pedant zoo eens noemen mag – toch gelukkige kerels, wij denken, en, 't is er. Wij scheppen milliarden uit leege tonnen. Dat de Franschen er tureluursch van zouden worden ; we dwingen 4-500 menschen om zich te verkneukelen van plezier op – een vunze kinderslaapkamer bij een rookende kachel en 'k weet niet wat meer. O, heerlijke triumpf van de kunst veteraan. Zedert 20 jaren beklim ik katheders en ('t is pedant) als ik denk nu zal men er genoeg van hebben, dan zijn telkens weer de zalen te klein, - Kunnen wij ooit op iets hoogmoedig worden! O hoe oliedom zou 't zijn. Morgen komt er een kou in de luchtpijp; hij vindt er zich warm zakt nog wat lager, en – Die man had zoo'n mooie voordracht! Uit er mee. Nacht Nel!

Maar je wilt mij horen. Goed, ik wil in Schiedam komen, want, geheel afwijkend van mijn gewonen regel ben ik dezen winter geheel vrij, en bepaal nu van 14-14 dagen of ik 't weer doen zal. Maar, ik ben heel duur. Dit laatste om de eenvoudige reden, dat ik aanstond op een groot aantal plaatsen tegen een hoog bedrag kom optreden, maar, om afstand of om wat anders ervoor bedank. Amsterdam zou me om de 14 dagen willen hebben maar merci – Indien een genootschap t Nut te S. wij wil zien optreden moet ik F 200 hebben; dat is mijn minimum. Wilt ge een avond toegankelijk voor iedereen, dan moet zich iemand met de regeling belasten en geniet de onderget: de zuivere opbrengst. Ten uwen genoegen wil ik dan niet, zooals ik elders moet doen ('t geen echter steeds overbodig bleek te zijn) een garantie van het vroeger gezegde minimum vragen. Ik stel mij tevreden met de netto opbrengst '. Maar – mijn waarde! Maak nu in geen geval uit dit schrijven op, dat ik wel eens in S. wensch te spreken. Ik herhaal u in waarheid, dat ik slechts uit een vriendschapsgevoel voor U naar S. wil komen, want, het aantal bedankjes tegen goede aanbiedingen is groot. Zelfs zou ik zeggen dat de Schiedammers het zouden moeten waarderen dat ik komen wil, want 7 jaren achtereen van 55-61 heb ik voor een vriendelijk onthaal en een paar gulden reiskosten navenant vanwaar F11 F7 F6 / 10 / 25 ... mijne beste stukken vertoond, maar, toen er quaestie van beter honoreeren kwam destijds (F150) was het, Dankje.

Dit nu maar onder ons. Tegenwoordig ben ik wijzer. Ik doe mijn medemenschen plezier zooveel ik kan. We! indien ik het wil (ook met de gave mij geschonken) maar ik geef m'n kunst niet meer aan t grooten publiek omniet.

Gesteld nu eens dat gij dacht : Ja we moesten Cr. eens vaker hier hebben dan, zooals ik zeide verklaar ik mij om uwentwille gaarne bereid, liefst een der dagen van maandag 3 – vrijdag 7 Februari. Is dat echter minder uw bedoeling – ook om drukte of last, verzet er dan toch geen been voor, T is trouwens de moeite niet waard – en zeg mij gerust ... net precies wat je goed vindt. Ik wil UEDI van SC. ferm doen gevoelen dat het komen naar S. van mijne zijde een beleefdheid is ; zeg jij dus gerust dat je voor de liefelijkheid bedankt.

Hoe langdradig! O dat is een ellende met mijn brieven. K ben zelf zoo onbegrijpelijk (1) dat ik altijd denk dat een ander óók zoo slim is. Bovendien zou 't je niets moeten verwonderen indien je een posterijstuk laast, dat ik liever niet kom voordragen.

Maar ik zal er nu op passen.

O Piet Paaltjes wat heb je me dikwijls hartelijk doen lachen. Weet je wel hoeveel nut je hebt gedaan?
O schuddende levers! Zegt het en roept het uit: Leve de onsterfelijke, onze eenige P.P.

En nu geef ik t woord aan den leerling van Frederik H. Hendriks (als je tijd en lust hebt om hem te hooren). En noem mij na zeer vriendelijke groeten, mede aan je familie UE

J.J. Cremer

De flauwe épistel is voor u alleen.

28 jan 73

Salut

(1) *Neem 't in den zin – clair du jour – van dom want anders zou je 't voor subliem houden.*

“De toegang mag wel hooger maar niet lager dan één gulden

LTK 1818 11 >036

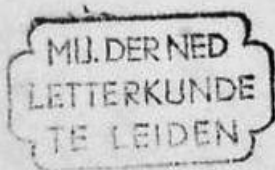
Briefdeel is achter de brief aan Haverschmidt van 28 januari 1873 gescand. Of deze pagina ook daadwerkelijk onderdeel is van die brief is niet duidelijk.

Is wat al te gek...

Ik weet dus waarlijk niet wát te zeggen. Wilt ge toch woensdag komen dan zal ik tot elf uren met 't maken van het tooneeltje op mijn kamer doen wachten, en kunt ge mij van 10-11 u spreken, maar 't ware ook dunkt me voor U aangenamer indien ge er een extra dag voor nemen kondt. Nu handel naar goedvinden. Woensdag van 10-11 zult ge mij (ook zonder bericht van u) present vinden, en zal 't mij een genoegen zijn u te zien ofschoon ik u liever eens wat langer genieten zou.

Met een handdruk uw Zeer DW vriend

J.J. Cremer

Mijn Waarde Roversschmidt

Dat was recht aardig van u
om mij eens te schrijven en
mij ~~Uw~~-helaas gesloopt. Onderlyf

om mij eens te schrijven en
mij ~~Uw~~-helaas gesloopt. Onderlyf
huis te te zenden... Maar dat
laatste is onjuist. Uw talent
heeft het Keurij meer opgebouwd
en, een kerel die ik nu meer ont-
eigent! - Wat zijn mij diesters
- als ik Thee pedant zoo eens
noemen mag - toch gelukkige
kerels; mij denken, en, ik is er.
Mij scheppen milliarden, uit leeg-
tonnen. dat de Fransche, er ture-
lurend van zonden worden; me

Tonnen! dat de Fransche, er ture
leurst van zand, worden; me
dringen 4-500 menschen om
Zich te verkneukelen van plezier
op een vuure kinderslaapkamer
bij een rookende kachel en Knecht
niet wat meer. O heerlyke triump
Van de Kunst. f.

1819

Vetaraan. Ieder 20 jaren beklim
ik Katheders en - / is f. pedant / als
ik denk nu zal men er genoeg van
hebben, dan zijn teekens meer de ralen
te klein. - Kunnen wij ooit op iets
hoofmaedig worden! O hoe alie dom
Zon & Zis. Morgen komt er een Kunt
in de luchtspijp; hy vindt er zich warm
Zakt nog wat lager, en - Die man
had Zoon moore vovdracht! Niet
er mee. Nacht Nel!

Maar je wilt my huwen. Goed,
ik wil in Schiedam komen, want, ge

maor, om af te nemen. Amsterdam
der ervoor bedank. Amsterdam
Zou me om de 14 dagen willen hebben,
maor, merce - Indien een ge
nootschaap te. S. mij wil zien
optredes ^(+ Nut) moet ik 200. hebben;
dat is mijn minimum. Wilke

ik wil in Schiedam komen, want, ge
heel afrijkend van mijn gewonen regie.
ben ik deren winter geheel vrij, en
bepaal nu van 14 - 14 dagen of ik
t meer eens doe zal. - Maar,
ik ben heel duur. Dit laatste om
de eenvoudige reden, dat ik aan
stond op een groot aantal plaatsen
tegen een hoop bedrag kan optreden,
maor, om afstand of om wat an
ders ervoor bedank. Amsterdam
Zou me om de 14 dagen willen hebben,
maor, merce - Indien een ge

* den avond taepankelke voor
iederem, dan moet zies iemand
met de regeling belasten en geniet
de onderzet: de ruistere opbrengst.
Ten ussen genaege wil ik dan
niet, zwaals. ik elders moet daer,
(geen echter ^{steeds} overbodig bleek te zijn) een
garantie van het vroeger gesejde
minimum vragen. Ik stel mij
tevreden met de netto opbrengst.
Maar — mijn waarde!
Maak me in geen geval in ^{mel}

Maak me in geen geval in ^{mel}
dit schrijven op, dat ik eens
in S. mens te spreken. Ik
herhaal u in waarheid, dat
ik slechts met ^{een} vriendschapsge
ruel voor u naar S. wil
komen, want, het aantal be
dankjes tegen goede aanbied
dingen is groot. Help van ik
zeggen dat de Schiedammer
het moeten waardeeren, dat
ik komen wil, want 7 jaren

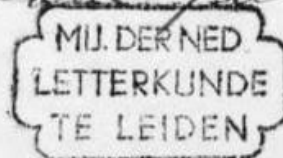
in de 18e jh.

Het moette waardeeren dat
ik komen wil, want 7 jaren
aafstereen van 55-61 heb ik
voor een vriendelyk onthaal
en een paar gulden reiskosten

navenant vanwaar 11.7/6
/10. /25... mijne beste stuttkes
verkoond, maar, toen er quaeste
van beter honoreeren kwam
destyds (150) was het, dankje.

Dit nu maar onder and.
Tegenwoordig ben ik rijker.
Ik doe myn medemenschen
plezier zooveel ik kan. Met
indien ik het wil (ook met
de gane my geboortu) Maar

de gane my gedronken / Maar
ik geef mi Kunst niet
meer aan. grooten publiek
omniëk.

Gertel nu eens dat g
dacht: ja we maesten
cr. eens meer hier hebben
dan, zoals ik reide vertel
ik my om Unentrulle ganne
bereid, heeft een der dagen

ik my om Unentrulle ganne
bereid, heeft een der dagen
van maandag 3 - vrijdag 7
Februari. Is dat eitter miin

uw bedueling - ook om
drukte of last, verset er
dan toch geen been voor,
- het is trouwen de moeite
niet waard - en zeg mij
gerust . . . het precies
was je goed vindt. Ik wil
je wel ~~hand~~ perm doen gevoelen
dat het komen naar S. van
mijne zijde een beleefdheid is;
Zeg jij dus gerust dat je

Zeg jij dus gerust dat je
voor de liefelicheid bedankt.

Gae langdradig! O
dat is een ellende met mijn
brieven. Ik ben ^{zelf} zoo onbegrijp-
pelyk dat ik altyd denk dat
een ander ook zoo slim is.
Bovendien zou ik je niets moeten
verwondren indien je in een
postscriptum laart, dat ik

verwondren laart, dat ik
postscriptum laart, dat ik
liever niet kom voordragen.
Maar ik zal er nu op passen.

(ik neem ik in den zin - clair du jour - van dom-
want anders zou je ik voor subliem houden.)

O Piët Paaltje wat heb je
me dikwijf hartelyk doen lachen.
Meest je niet haer veel met je ~~deur~~
~~aan~~ hebt gedaan? O. Schuddende
levers! Zegt het en roept het uit.
Leve de onsterfelijke, onze
leerlinge P. P.

En nu geef ik trouwe aan
den leerling van Fredrik H.
Jendricks. (als je tyd en lust
hebt om hem te hooren)

hebbt om hem te hooren
als naam mij na zeer
vriendelike groete, mede
aan je familie

MIL. DER NED.
LETTERKUNDE
TE LEIDEN

J. J. Bremer

Deie flanne epistel

Deie flanne epistel
is voor u alleen.

20/01/73. salut

is wat al te gek Ik meek
des waarlijk niet wat te zeggen.
Wilt ge toch Vrijdag Komen
dan zal ik tot elf uren met
U maken van het Tooneelstuk
mijn Kamer doen wachten, en
kunt ge mij van 10-11 spreken,
maar ik ware ook dankt me
voor U aangename indien

Voor U aangename indien
ge er een extra dag voor
nemen kunt. Nu handel
naar goedvinden. Woensdag
van 10-11 Zult ge mij
(ook zonder bericht van U)
present vinden, en zal ik mij
een genoege reis U te dien
opstroom ik U liever eens

een genuegen zij te zien
opstaan in u liever een
Wat langer gemeten zou.
Met een handdruk als
Leedde vriend J. J. Bremer